

Посéмъ послà Владíмíрж въ Цáрьградж къ святъйшему патріарху, въ то врёму настáвшему Сéргио, молѧ єго, да єщє посletz къ немѹ архїерену и ѹерену: понéже жатва кáше мнóга, д'блателей же мálш. Инози бо Риц-сийстїн грады трéбовахъ просвѣщенїю, людeй же Риц-сийскїхъ къ дхóбномѹ чинъ оудобныихъ єщє не довольниш вáше: недáвиш бо въ нїхъ кнїжное оученїе начасъ. Прислà оубо святъйшій патрїарху Сéргиї ѿ Греќвъ єпіскопа Ішакіма Херсонаїнна, и иныя съ нимъ єпіскопы, и пресвѣтершвъ немáлш. Поемши оубо Владíмíрж пришедшыя къ немѹ єпіскопы, пойде съ ними въ землю Славéнскѹю, въ страну Залѣсскѹю, во ѻблость Ростов-скѹю и Свѣжальскѹю, и постáви надъ рѣкою Клáзмою градъ, и нарече той пérвымъ своимъ именемъ Владíмíромъ, и созда въ немъ цéрковь пречистыя Богородицы, и повелѣ крестити людeй всюдъ, и цéркви сози-дати, и даде имъ єпіскопа. Штѹдъ шедъ въ Ростовъ, созда цéрковь древанъ, и даде єпіскопа: потомъ въ великий Новградъ прїиде, и посади въ немъ Ішакіма Херсонаїнна архїепіскопомъ. Той архїепіскопъ разрѹши тামш ѻдсла Перъна, подобна быша Кіевскомъ, и повелѣ ѿ-циѣпїши тогò влеци въ рѣку болховъ, иныихъ же мѹжей приставити влекома ѻдсла палнцами бити на большее дëмшиш поруганїе. Дëмши же въ ѻдслѣ житељствова-вый, нача велеглáснъ ѿни вельми болѣй взыбати: оу-вы!, оу-вы! горе, горе! ѿки впадохса въ рѣцу сиихъ не-милостивыхъ человѣквъ, иже ма вчера ѿкш бoga по-читахъ, нынѣ же толикам мнѣ блаж нанесоща! оу-вы!, оу-вы! Людие же превлѣкше єго вїёма на мостъ, врїнъша въ рѣку болховъ, и ѿбїе въ глубинѣ погрязе: и по мѣлѣ воспливъ ивиса изъ воды, и противъ рѣки по-пловѣ. Единъ же ѿ народа человѣкъ вѣрже на него па-